

Proč v očích bázeň máš, ptám se Klaudie,
kdy už těm smutkům dáš na vždy adié,
tvé vlasy jsou jak krém,
řeč zrcadel je příznivá,
slož hlavu v klíně mém,
z čeho máš strach, ty bázlivá.

Proč v očích bázeň máš, koutky vrásčité,
proč v očích bázeň máš, kvůli té či té,
óó, tohle mám tak rád,
teď začneš být i jízlivá,
sám začínám se bát,
když ty máš strach, ty bázlivá.

Klaudie, ty se bojíš ráje,
Klaudie a tak hlava tvá je schýlená, schýlená,
Klaudie, Klaudie, vím proč v očích vrásky máš,
Klaudie, ty jsi žárlivá, což je bez nadsázky,
zmýlená, zmýlená.

A tak zvaž, proč v očích bázeň máš Klaudie, ptám se Klaudie,
kdy už těm smutkům dáš navždy adié, Klaudie,
v tom její hlas, jejíž znám,
s tou lehkovážnou příchutí řekl mi náhle sám,
z čeho mám strach je stárnutí, stárnutí.